

حاملگی خارج رحمی

E. P.

گردآوری از: دانشجویان ترم هشتم مامایی

انواع حاملگی های آمپولی، تنگه ای و بینایینی تقسیم می کنند.

شایع ترین حاملگی لوله ای، حاملگی آمپولی بوده و پس از آن حاملگی تنگه ای می باشد. حاملگی بینایینی خیلی نادر است و تنها حدود ۳٪ کل حاملگیهای لوله ای را تشکیل می دهد.

حاملگی شکمی: بطور معمول وقوع آن را در حدود ۱ در هر ۲۵۰۰۰ تولد ذکر می کنند.

حاملگی های شکمی بر دو نوع است: اولیه و ثانویه، حاملگی شکمی ثانویه شیوع بیشتری در مقایسه با حاملگی شکمی اولیه دارد. نوع ثانویه موقعی اتفاق می افتد که در حین پارگی لوله، جنین به حفره شکم

تعریف: حاملگی نابجا^۱ به مواردی اطلاق می شود که لانه گزینی بلاستوسیت در هر مکانی خارج از حفره رحمی صورت گیرد. مکان هایی که تاکنون در آنها چنین ضایعه ای پدید آمده عبارتند از: حاملگی لوله ای، حاملگی شکمی، حاملگی گردن رحم و مکانهای دیگر. هر چند که در این میان بیش از ۹۵٪ حاملگی های نابجا در لوله رحمی اتفاق می افتد؛ ولی حاملگی نابجا مترادف حاملگی لوله ای نیست، لکن متداول ترین نوع آن می باشد.

حاملگی لوله ای: تخم لقاح یافته می تواند در هر قسمت از لوله لانه گزینی کرده و به رشد خود ادامه دهد. بسته به محلی که تخم لانه گزینی می کند آنرا به

می دهد و سبب تورم دهانه رحم می گردد، معمولاً دیر یا زود سقط اتفاق می استد تقریباً ۱۵٪ از حاملگیهای نابجا در سرویکس اتفاق می است.

دیگر انواع حاملگی اکتوپیک:

۱- حاملگی در شاخ رشد نیافته رحم دو شاخ تک مهبلی ناشی از عدم به هم پیوستن مجاری لوله است. که معمولاً در سه ماهه اول حاملگی بوقوع می پیوندد.

۲- حاملگی هتروتروپیک و اکتوپیک چند قلویی: زمانیکه حاملگی نابجا همراه با حاملگی داخل رحمی باشد به آن حاملگی هتروتروپیک گویند.

۳- حاملگی لوله ای رحمی، لوله ای شکمی، لوله ای تخدمانی: گاهی ماحصل حاملگی که ابتدا در ناحیه بینایینی لوله لانه گزینی گردیده بتدریج به داخل حفره رحم دست اندازی می کند و حاملگی لوله ای ررحمی را پدید می آورد. در حاملگی لوله ای شکمی، زیگوت اول بار در مجاورت و همسایگی انتهای شیپوری لوله جایگزین می گردد، سپس بتدریج به داخل حفره صفاقی وارد می شود. واژه حاملگی لوله ای - تخدمانی زمانی کاربرد دارد که بخشی از ساک جنین به لوله و بخشی دیگر به بافت تخدمانی چسبندگی دارد.

۴- یک مورد حاملگی ابتدایی در طحال و چند مورد حاملگی کبدی اولیه نیز گزارش شده است.

عوامل مستعد کننده حاملگی نابجا به دو عامل مادری و جنینی تقسیم می شود:

- عوامل مادری شامل عوامل مکانیکی، عوامل فونکسیونل، شرایط مستعد کننده مخاط لوله جهت پذیرش تخم.

عوامل مکانیکی شامل:

۱- سالپیزیت: خصوصاً آندوسالپیزیت که سبب چسبندگی مخاط لوله شده و حرکات سلولهای مؤکدار

اگتنده شود. آینده حاملگی با توجه به وسعت آسیب وارد به جفت فرق می کند؛ چنانچه جفت بطور قابل توجهی آسیب دیده باشد جنین می میرد و ختم حاملگی اجتناب ناپذیر است ولی اگر قسمت اعظم جفت هنوز سالم و در تماس با لوله باشد رشد پیشرفت جنین میسر می گردد. در این صورت جنین برای مدتی به بقاء و حیات خود ادامه می دهد. و حاملگی شکمی پدید می آید. حاملگی لیگامان پهن: زمانی که محل لانه گزینی تخم در دیواره لوله مجاور مزو سالپیکس باشد، ممکن است قسمتی از لوله که فاقد صفاق است پاره شود و محتويات ساک حاملگی به فضای بین چین های لیگامان پهن ریخته شود. این حالت را بنام حاملگی داخل لیگامان یا حاملگی لیگامان پهن می نامند.

حاملگی بینایینی: هنگامی اتفاق می افتد که تخم لقاح پافته در قسمتی از لوله که در داخل دیوار رحم نفوذ می کند جایگزین گردد. در حدود ۲۰٪ کل حاملگی های اکتوپیک از نوع بینایینی است. بخارط خونرسانی زیاد این منطقه وجود ارتباطات انسعبابات شریانهای رحمی و تخدمانی در محل لانه گزینی، پارگی این منطقه به خونریزی کشنده ای منجر می گردد. و از آنجا که تشخیص آن به علت نزدیکی اش با رحم بسیار مشکل است در واقع یکی از انواع کشنده حاملگی نابجا است.

حاملگی تخدمانی: حدود ۲۰٪ کل حاملگی های نابجا را حاملگی تخدمانی تشكیل می دهد. که بر دو نوع است اولیه و ثانویه. حاملگی تخدمانی اولیه یک پدیده غیرعادی است و طی آن تخمک در مرحله فولیکول گراف یا هنگام خارج شدن از فولیکول گراف (اوولاسیون) بارور می شود، سپس در داخل یک کپسول از بافت تخدمانی همراه با جسم زرد پیشرفت می کند.

حاملگی گردن رحم: یکی از انواع نادر حاملگی نابجا است. در این حالت تخم در کanal دهانه رحم جایگزین می شود و در این حال به رشد خود ادامه

انواع IDU تقریباً یکسان بوده به استثنای نوع پروژستاژرت که شانس ابتلاء به حاملگی نابجا در آن بیشتر است.

ریسک حاملگی نابجا در زنانی که سابقه استفاده قبلی IUD را داشتند افزایش نمی‌یابد. مگر اینکه IUD را به دلایل خونریزی، درد و عفونت لگنی خارج نموده باشند. در این گروه احتمال افزایش حاملگی نابجا وجود دارد.

عوامل فونکسیوナル:

۱- رفلوی خون قاعدگی: تأخیر در تخمک‌گذاری باعث تأخیر در بارور شدن تخمک و کاشتن تخم حتی تا قاعدگی بعدی شده و در نتیجه شروع خونریزی ممکن است تخم را به طرف لوله‌ها پس بزند.

۲- تغییرات هورمونی: استروژن سبب فعالیت عضله صاف و افزایش تonus عضلانی در ناحیه ایسم رحم شده جایگزینی و نگهداری تخمک را در لوله آسان می‌کند ولی پروژسترون بر عکس عمل می‌کند. بدین ترتیب کم یا زیاد شدن و تغییر نسبت استروژن و پروژسترون باعث افزایش میزان حاملگی نابجامی شود. فراوانی حاملگی نابجا با افزایش مصرف قرصهای خوراکی ترکیبی می‌تواند یک اثر محافظتی برای حاملگی نابجا محسوب شود.

در زنانی که در دوران جنینی تحت تأثیر دی اتیل استیل بسترون قرار گرفته‌اند، شیوع حاملگی نابجا را ۱۳-۴ درصد بیان می‌کنند. به علاوه مصرف HMG و کلامیفن سیترات نیز ریسک حاملگی نابجا را افزایش می‌دهد. ۵٪ حاملگی‌ها بعد از باروری آزمایشگاهی ^{۲۰} شامل حاملگی نابجا می‌شوند.

۳- شرایط مساعد کننده مخاطر لوله برای حاملگی نابجا: اندومتریوز در لوله می‌تواند باعث سالپنثیت، ایسکیماندوza شده و حاملگی نابجا ایجاد می‌کند. عفونت لگنی شیوع خاملگی نابجا را، ۷ برابر افزایش می‌دهد. افزایش مصرف سیگار سبب افزایش

مخاط را کاهش داده و سبب کاشته شدن زیگوت، داخل لوله می‌شوند.

۲- چسبندگی اطراف لوله: این چسبندگیها غالباً بدنیال عفونتها پس از سقط، پس از زایمان، آپاندیسیت، التهاب غیرعفونی ناشی از اندومتریوز بوجود می‌آید که سبب تنگی مجرای لوله و کاهش عمل طبیعی لوله می‌شود.

۳- ناهنجاریهای تکاملی لوله: اختلال آناتومیکی شامل دیورتیکول، هیپرپلازی لوله، پیچ خورده‌گی ناهنجاریهای تکاملی مولرین رحم، رحم نیمه با یک شاخ رشد نکرده غیرمرتبط، می‌باشد.

۴- حاملگی نابجای قبلی: شانس ابتلاء به حاملگی نابجای مجدد از ۷-۲۰ درصد متغیر است. که علت آن سالپنثیت قبلی است.

۵- اعمال جراحی قبلی روی لوله‌ها: جراحی‌های قبلی لوله و دفرم شدن آن زمینه را برای حاملگی نابجا مساعد می‌کند. ۱۵٪ از حاملگی‌هایی که بدنیال بستن لوله‌های رحمی ایجاد می‌شود حاملگی نابجا بوده. ۵٪ حاملگی‌هایی که بعد از توبوپلاستی متعاقب لوله بستن اتفاق می‌افتد حاملگی نابجا می‌باشد.

۶- سابقه چندین سقط القایی: ریسک حاملگی نابجا بدنیال یکبار سقط القایی تغییر نمی‌کند. پس از دوبار یا بیشتر این ریسک به دو برابر می‌رسد علت افزایش ریسک حاملگی خارج از رحم بدنیال سقط عمده بخاطر افزایش عفونت می‌باشد.

۷- توده‌های ضمیمه و تومنورهای اطراف لوله: میوم‌های لوله و رحم، نشوپلاسم تخدمان و کیست‌های اطراف آن، میومهای ریاط پهن ممکن است سبب پیچ خورده‌گی یا جابجایی لوله شده و زمینه حاملگی خارج رحم را فراهم کند.

۸- استفاده از IUD: در ۴-۹ درصد از زنانی که همراه با IUD حامله می‌شوند حاملگی نابجا اتفاق می‌افتد. و ^۱ این حاملگی‌های نابجا نزدیک تخدمان است. در طی تحقیقی شیوع حاملگی نابجا در

دوره آمنوره بیش از ۱۲ هفته دارند. و در همین حدود نیز آمنوره کمتر از ۴ هفته دارند.

۲- خون ریزی و لکه بینی واژینال: تازمانیکه عملکرد اندوگرینی جفت به کار خود ادامه می دهد معمولاً خونریزی رحمی دیده نمی شود ولی هر گاه که حمایت هورمونی اندومتر تضعیف گردد مخاط خونریزی می کند که عموماً بدون لخته های بزرگ و قهوه ای تیره و مختصر است.

۴- درد لگنی و شکمی: در نیمی از این بیماران دیده می شود و شکم در محل به نحو آزاردهنده ای حساس بوده و در معاینه مهبلی حرکات سرویکس دردناک است.

۵- تغییرات رحمی: شامل تغییرات دسیدوانی- بزرگ شدن- که به علت توده نابجا ممکن است به یک طرف رانده شود.

۶- تغییرات فشار خون و نبض: فشار خون هم حاد بودن جریان وهم شدت خونریزی را نشان می دهد. فشار خون سیستولی کمتر از 80 mmHg تنها در حدود ۱٪ بیماران دیده می شود.

۷- تغییرات درجه حرارت: بعد از خونریزی حاد درجه حرارت ممکن است طبیعی و یا حتی پائین باشد. درجه حرارت بیش از 38°C درجه ممکن است در ارتباط با همویرتیوئن ایجاد گردد ولی درجه حرارت بالاتر در غیاب عفونت نادر است.

۸- توده لگنی: در حدود ۲۰٪ از بیماران یک توده لگنی قابل لمس دارند. اغلب بین $15-5\text{ cm}$ بوده و نرم والاستیک است.

روش های تشخیص:

۱- تست های آزمایشگاهی:

الف- تست حاملگی با حساسیت کم تنها وقتی کمک کننده است که نتیجه آنها مثبت باشد. یک تست حاملگی مثبت بسیاری از تشخیصهای افتراقی دیگر با علائم لگنی مانند آپاندیسیت پیچ خوردگی یا جسم زرد

شیوع حاملگی نابجا می گردد.

نیکوتین سیگار اثر سوه روی حرکت مژکهای لونه دارد و ورود بلاستوسیست به داخل رحم و کاشتن آن را به تأخیر می اندازد. زنانی که تست سرولوزی کلامیدیاگی مثبت $\text{IgG} > 1.64$ داشتند شیوع حاملگی نابجا در آنها بیشتر است.

پاتوفیزیولوژی:

یکی از جنبه های مهم حاملگی نابجا فقدان مقاومت یا پاسخ بافت ها به تخم در حال رشد است که بطور غیرطبیعی کاشته شده است و بستگی به محل جایگزینی تخم دارد. در صورت پارگی یا نفوذ تروفوبلاستها به دیواره، خونریزی ایجاد می گردد که می تواند باعث کشیدگی لوله و لایه سروز بدنی آن درد بشود. طرح پاتوگونومیک لوله آبستن از روی وجود پرزکوریونی مشخص می شود که ممکن است بخوبی حفظ شده باشد یا دژنراسیون و یا هیالینی شدن صورت گرفته باشد. زمانیکه پرز بخوبی حفظ شده باشد خصوصیات بافت شناسی پرز جوان را دارد. در کورتاژ اندومتر، $12-20\%$ از دیاد عدد، $10-20\%$ طرح پرولیفراتیو، $20-60\%$ واکنش اسیدوایی اتروما دیده می شود. مدت حاملگی بستگی به محل آن دارد. کوتاهترین زمان مریوط به حاملگی بینایی است.

علائم و نشانه ها:

۱- درد: شایع ترین علامت حاملگی نابجا احساس درد شکمی یا لگنی است که در ۱۰۰٪ موارد دیده می شود و می تواند یکطرفة، دوطرفه در قسمت تحتانی شکم یا زترالیزه باشد. دلیل آن را می توان خونریزی داخل صفاقی، تحریک دیافراگم، انقباضات رحمی یا کشیدگی سروز دانست.

۲- آمنوره: باید تاریخ دقیق سه قاعده گی قبلی با اختصاصات و مدت آنها مشخص شود ولی تاریخچه قاعده گی اغلب وجود ندارد. در حدود ۱۵٪ بیماران

۳- انجام کلدوستز: ساده‌ترین تکنیک جهت تشخیص همپرتوئنوم است و حالات زیر را ممکن است داشته باشد.

(الف) اگر روشن و سروزی به رنگ کاه باشد لگن طبیعی است.

(ب) اگر سروزی ولی تیره باشد عفونت لگنی است.

(ج) اگر خون و سروز با یکدیگر مخلوط باشد، کیستهای پاره شده، خونریزی در تخدمان به علت تخمک‌گذاری یا گاهی عفونت لگنی است.

(د) اگر قرمز روشن و خونی است، جسم زردی که تازه خونریزی کرده یا حاملگی خارج رحم که اخیراً پاره شده یا آسپراسیون همراه با ترومما است.

(ه) اگر خون قهوه‌ای کهنه است، حاملگی نابجا با خونریزی داخل پرتوئن در چند روز گذشته مطرح است.
و) اگر خون آسپیره شده بعد از خته شود، از یک رگ سوراخ شده بdest آمده است. یک کلدوستز مثبت به همراه یک تست مثبت حاملگی نشان‌دهنده احتمال وجود یک حاملگی نابجا در ۹۵٪ موارد است.

۴- لاپاراسکوپی: مطمئن‌ترین روش تشخیص حاملگی نابجا است ولی بدليل اینکه روش تهاجمی است کمتر استفاده می‌شود.

۵- کورتاژ: کورتاژ اندومتر به ارزیابی محنتیات رحمی کمک می‌کند. وجود پرزاها بطور قطعی حاملگی نابجا را رد می‌کند.

تشخیص افتراقی:

مواردی که به عنوان شایع ترین موارد اشتباه شونده با حاملگی نابجا تشخیص داده می‌شوند عبارتند از:

۱- سالپنثیت حاد یا مزمون: بیماری است که بیش از همه با حاملگی لوله‌ای اشتباه می‌شود. درد در سالپنثیت به احتمال بیشتر دو طرفه است ولی در حاملگی لوله‌ای یک‌طرفه است. درجه حرارت در سالپنثیت حاد معمولاً از ۳۸ درجه تجاوز می‌کند.

۲- سقط ناکامل یا تهدید به سقط در یک

پاره شده را رد می‌کند.

سنجهش هورمونهای جفتی بصورت سریال می‌تواند حاملگی طبیعی را از حاملگی‌های غیرطبیعی جدا نماید. زیرا در موارد غیرطبیعی مقدار هورمونهای جفتی پائین‌تر است.

ب) اندازه گیری هموگلوبین- هماتوکریت: چون بعد از یک خونریزی واقعی ممکن است هموگلوبین و هماتوکریت فقط یک کاهش جزئی را نشان دهد. بنابراین اندازه گیری سریال هموگلوبین و هماتوکریت خیلی مهمتر از اندازه گیری اولیه آنهاست.

ج) اندازه گیری گلبولهای سفید. تعیین تعداد لکوسیت‌ها کمک خاصی نمی‌کند. در زمان پارگی لوله یک لکوسیتوز اولیه ظاهر می‌شود.

۲- سونوگرافی: در هفته پنجم قاعدگی اندازه ساک باروری mm ۵ بوده که بوسیله ترانس دیوسرهای ترامن ابدومینال قابل رویت است. با ترانس دیوسرهای واژینال می‌توان یک هفته زودتر از ترانسدیو سرهای ترامن ابدومینال به تشخیص رسید.

در هفته‌های ۵ تا ۶/۵ ضربان قلب جنین قابل مشاهده است که علامت تشخیص مطمئنی می‌باشد با توجه به ساک دوگانه دسیدوایی که مشخصه حاملگی داخل رحمی است می‌توان ساک باروری را از ساک کاذب تشخیص داد.

در هفته پنجم قاعدگی سطح β -HCG حدود ۱۸۰ mIU/ml است که به توسط تست اسلاید لاتکس قابل اندازه گیری بوده و یک تست مثبت می‌تواند بسیاری از تشخیص‌های افتراقی دیگر را رد کند همچنین اندازه گیری سریال آن به همراه سونوگرافی از هفته ۵ می‌تواند یک حاملگی نابجا را از حاملگی داخل رحمی افتراق دهد. جدیدترین روش‌های رادیو ایمنواسی برای حدود ۲۵ mIU/ml حامل است که بیش از ۹۵٪ موارد مثبت است. گزارشات منفی کاذب سطح β -HCG در بیماران مبتلا به حاملگی نابجا نشان‌دهنده اختصاصی با حساسیت کمتر در حدود ۵ mIU/ml می‌باشد.

درمان:

روش انتخابی درمان حاملگی نابجا به دو صورت: طبی - جراحی است.

درمان طبی: در درمان طبی می‌توان از متوروسات که دارویی مؤثر در درمان بیماری تروفوبلاستیک حاملگی است استفاده نمود خونریزی و سمت ناشی از متوروسات استفاده از آن را محدود می‌کند.

درمان جراحی: در درمان حاملگی نابجا بوسیله لپاراسکوپی دو مقدمه لازم است: مهارت جراح در جراحی لپاراسکوپ و در دسترس بودن وسایل لازم. ممنوعیت‌های درمان حاملگی نابجا بیشتر نسبی است و مهمترین آنها عدم پایداری همودینامیکی است. سایر محدودیت‌ها عبارتند از: اندازه محصولات بارداری نابجا و جراحی قبلی.

در صورتی که امکانات لپاراسکوپی موجود نباشد، سالپیتزکتومی از طریق لپاراتومی انجام می‌گیرد. تخدمدان طرف مبتلا تنها در صورتی بزداشتی می‌شود که یک هماutom بزرگ در ناحیه شرابه‌ای لوله یا لیگامان پهن وجود داشته باشد.

زنان RH منفی که تاکنون حساس نشده اند باید پس از جراحی ایمنوگلوبولین آنتی D دریافت کنند.

امروز از سالپیتزکتومی خطی استفاده می‌شود با این تفاوت که بستن آن در یک عمل جراحی دیگرانجام می‌گیرد. درمان حاملگی شکمی به محض تشخیص، لپاراتومی صورت می‌گیرد. هدف از عمل خروج جنین و بندناf در محلی نزدیک به جفت بدون وارد کردن آسیب به آن است. جفت به حال خود رهایی گردد تا جذب شود.

در حاملگی سرویکال اولین اقدام توقف خونریزی بوسیله خارج کردن محصولات حاملگی است. در حاملگی تخدمانی درمان شامل برداشتن تروفوبلاست از تخدمدان بطوریکه تا حد امکان بافت تخدمان حفظ شود.

1. Ectopic pregnancy.
2. Intravitro Fertilization.
3. Gameto Fertilization tube.

حاملگی رحمی: در تهدید به سقط یا سقط ناکامل خونریزی رحمی معمولاً شدیدتر است. اگر شوک ناشی از هیپوولمی وجود داشته باشد برعکس حاملگی لوله‌ای مناسب باشد خونریزی واژنال می‌باشد.

در داز سقط ناکامل یا سقط خودبخودی در غالب موارد بطور ریتمیک حس می‌شود ولی در حاملگی لوله‌ای بصورت یک طرفه در لگن احساس می‌شود. HCG-ß-دریک

حاملگی تهدید به سقط به طور مناسب افزایش نمی‌یابد.

۳- بیماریهای دستگاه معدی- روده‌ای: در آپاندیسیت، درد شکمی یک طرفه علامت نمایشی مشترک از آپاندیسیت حاد است، حساسیت در ناحیه مکبورنی، در در ناحیه اطراف ناف و تهوع و استفراغ به همراه بی اشتیاهی از علائم آپاندیسیت است.

۴- پارگی کیست جسم زرد یا کیست فولیکولار: در مواردی که کیست پاره نشده لمس ترده در ناحیه ادنکس و همچنین مشاهده فعالیت قلب جنین توسط سونوگرافی کمک کننده است. در مواردی که کیست پاره شده باشد کلدوستتر کمک کننده است.

۵- عقیم سازی لوله‌ای قبلی: پس از عقیم سازی لوله‌ای با لپاراسکوپی حدود ۵۰٪ از حاملگیهای ایجاد شده نابجا هستند.

۶- بیماریهای سیستم ادراری: سنگ کلیه، پیلونفریت و گاهگاهی هیدرونفروزین در ابتدا ممکن است با حاملگی نابجا اشتباه شوند، زیرا علائم و نشانه‌های آنها شبیه به حاملگی خارج از رحم هستند. مقدار HCG غیر طبیعی مارا به حاملگی نابجا مشکوک می‌کند. بنابراین انجام یک سونوگرافی می‌تواند کمک کننده باشد. اگر ساک حاملگی داخل رحمی دیده نشد در لپاراسکوپی انجام می‌شود.

۷- آی- یو- دی: دردهای کرامپی در لگن و خونریزی رحمی که هر دو از علائم حاملگی نابجا هستند می‌توانند بوسیله آی- یو- دی بوجود بیایند. در این موارد رتارد رگل وجود ندارد و تست حاملگی منفی است.